

ζονται. "Ολοι λέγουν τὴν γνώμην των, ἂν καὶ ὅλκι εἶνε... σύμφωνοι.

Μὴ μάλιστα κυριολεκτικῶς μάλιστα κατὰ τῆς ἀκρίβειας καὶ προτείνει μπούκοτάρισμα τῆς πολυτελείας. Καὶ φωνάζει: «Νὰ μὴ ἀγοράζωμεν τίποτε. Ἐνὰ φορεματάκι, τὸ περισινό μας. Νὰ τὸ μεταφράσουμε. .

Ἡ δ. Κολοβοῦ διαμαρτύρεται νομίζουσα ὅτι πρόκειται περὶ μεταφράσεως Λατίνου ποιητοῦ.

—Καλὲ μὴ διαμαρτύρεσαι, δεσποινίς. Νὰ τὸ γυρίσουμε... ἔννοῶ.

— "Οχι, καλλίτερον νὰ τὸ βάλουμε.

— Καὶ νὰ τὸ ράδουμε μόνη μας .

Ἡ κυρία ποῦ ὠμιλοῦσε ἦτο ἐν κινήτῳ ἐμπορικῶν κατὰστάμα. Τὸ φόρεμά της, dernier cri de la Mode Parisienne, ἦτο βαρύτιμον. Τὰ γυναικίᾳ της πολύτιμα. Τὸ καπέλλο της ἐστολίζετο ἀπὸ Πικραδείσκι πτερὰ. Τὰ αὐτιά της ἐλαμποκοποῦσαν ἀπὸ brilliants, τὰ παπούτσια της ἐστολίζον ἐν ἐκτόφραγκον ἑκαστον. Καὶ ἔλεγε, ἀλλὰ διεκρίπη εἰδοποιηθεῖσα ὅτι τὸ αὐτοκίνητον ἦλθε νὰ τὴν πάρῃ.

Μὴ ἄλλη μύδρους ἐξετρεφόνειζε κατὰ τοῦ κακοῦ.

— Νὰ ἀνταπεξέλθωμεν, ἐφώναζεν κατὰκύνειν ἀπὸ τὸν θυμὸν, κατὰ τῶν περιττῶν ἐξόδων. Οἰκονομίας αὐστηρᾶς νὰ ἐπιδιώξωμεν. Καὶ περὶ ἀπὸ ἐπάνω της ἐν στιγμῇ ἐξάφνης τὴν βαρύτιμον γούνα της. Καὶ ἐμφνίζετο μὴ σεμιζέτ ἀρχαυόφαντος.

—Τί ὥραϊο τὸ φόρεμά της, σπεύδει νὰ πικρητήρησῃ μία κυρία. Ὡὰ τὴν ρωτήσω ἅμα τελ-

λειώσῃ τὴν ὁμιλίαν της ἀπὸ ποῦ τὸ πῆρε.

—Καὶ ποῖα τὸ ἔρραψε, καὶ μὲν. Αὐτὸ εἶνε τὸ πᾶν.

— Καὶ τὸ καπέλλο της πολὺ chic.

Καὶ ἤρχισαν τὰ σχόλια καὶ ἡ ἀνατομία τοῦ καπέλλου, ἀπὸ τί εἶδους γαρνιτούρα ἀπετελεῖτο.

Τὸ συμπέρασμα: Πικρῆται ἡ συνέλευσις ἀπεφάνθη ὅτι. ὅλκι αἱ κυρίαί — ἐξαιρουῦνται αἱ παροῦσαι — πρέπει νὰ πολεμήσουν τὴν πολυτέλειαν.

"Ολοι συνεφώνησαν καὶ ἡ συνεδρίασις ἐλύθη. Μολονότι ἀντιρροσὶς δὲν ὑπῆρξε, ἀπεφασίσθη νὰ συνέλθουν καὶ πάλιν. Ἐως τότε ἐλπίζεται νὰ ἔχουν περατωθῇ αἱ νέαι προμήθειαι τῶν κυριῶν, αἱ ὁποῖαι ἔρριπτον καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς συσκέψεως, ζηλότυπα βλέμματὰ ἐπὶ τῶν ἀμφοτέρων τῶν συναδέλφων των.

Τὴν ἐπομένην ὁ κοσμητὸς ῥέποιστερ ἔγραψε:

«Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Λυκαίου τῶν Ἑλληνίδων διεκρίθησαν ἡ κ. Τ. μὲ ἀφορομεσειδῇ ἀμφοτέρων, ἡ δ. Φ. μὲ τρίκωλον ἀργυροποιικίλον πῖλον...»

Καὶ ἡ μὲν συνέχεις τῆς περιγραφῆς, εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος, ὁ δὲ πραγματικὸς ἀντίκτυπος τῆς συνεδριάσεως ἐσημειώθη εἰς τὰ ἐμπορικὰ κατὰστήματα τῆς ὁδοῦ Ἐρμού. «Ἀπὸ σήμερον αὐξήσεις 10 ο)ο ἔνεκα τοῦ συναλλάγματος.»

Προαγγέλλεται καὶ... ἄλλη συνεδρίασις τῶν κυριῶν «Συνδέσμου τῶν Ἑλληνίδων οἰκουριῶν.»

Δ Ι Κ.

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α

Εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος ἐδημοσιεύθησαν τρία ἐπιγράμματα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἰκαρος». Ὁ κ. Σκόκος δι' ἐπιστολῆς του εἰς τὰς «Ἀθήνας» διεξεδίκησε τὴν πατρότητα των, ἐκφράσας τὴν ἀπορίαν διατὶ ἐδημοσιεύθησαν μὲ ψευδώνυμον. Ὁ διευθυντὴς τῆς «Πινakoθήκης» ἀπαντῶν εἰς τὰς «Ἀθήνας» ἐξήγησε ὅτι τὰ ἐπιγράμματα ἀνεδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Πινakoθήκην» ἄνευ ὑπογραφῆς τοῦ κ. Σκόκου, ἀπλούστατα διότι δὲν ὑπῆρχεν ὑπογραφή. Ἰπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἰκαρος συχνὰ ἐδημοσιεύοντο τοῦ αὐτοῦ ὅρους ἑμμετρὰ σκαυρογραφήματα καὶ ἡ «Πινakoθήκη» ἐνόμισε, ἐπειδὴ ἦσαν ἔξυπνα, ὅτι ἦσαν τοῦ Ἰκαρου. Ἐν τούτοις πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς δικαίως τρωθείσης μετριοφροσύνης τοῦ πατρὸς τῶν Ἐπιγράμμάτων, ὑπεσχέθη ὁ διευθυντὴς τῆς «Πινakoθήκης» νὰ δημοσιύσῃ ἐξ, ἀντὶ τριῶν, ἐπιγράμματα καὶ τηρεῖ τὴν ὑπόσχυσίν του. Ἰδοὺ αὐτὰ:

(Εἰς ἄλυτον ἀμαρτωλὸν)

"Αρπαξε, ἔκλειψε, ἔραγε
καὶ εἶχε τόσους ξεκαστρέψει,
ποῦ οὔτε ὁ Χάρος μπόρεσε
τέτοιο λύκο νὰ χωνέψῃ!

(Φιλενάδες)

"Ασπονδες ἐχθρὲς ὡς γῆες,
μὲ τί γλύκα κουθεντιάζουν!
Τί συμβαίνει;... Ἀσφαλῶς
καί ποια τρίτη σφαγιάζουν...

(Ἡ συμφορὰ τοῦ φθονεροῦ)

Σκυφτός, χλωμός... Σὺν τί κακῷ
μεγάλῳ νῆχῃ πάθει;
Ἄ, μὲ καί ποιο εὐτύχημα
γὰ ἄλλον ἔχει μάθει!...

(Ἡ ὑπηρέτρια τῆς ἐποχῆς)

Ἔχει πάρει τὸν ἀέρα
ὄχι μόνον τῆς κυρῆς,
καὶ στὸν κύριο σὰν μιλῇ
παίρνει ὅρος πενθερῆς !

(Ὁ ξύμωρος)

Τὸ πρόβλημα «Τὸ μέγιστον
ἐν ἐλαχίστῳ» — βρῆκε,

εὐθύς, ποὺ 'στὸ κεφάλι του
μεγάλῃ λύγῃ μ' ἔπληξε...

(Παραδόπιστος)

Γιὰ τὸν παρῶ εἶν' ἑτοίμος
τὸ πᾶν νὰ δικαρώξῃ,
ἀκόμα — τὸ πιστεύετε ; —
καὶ μὴ... ὥραϊα πρῶξι ;

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον οἱ καλλιτέχναι μας ἔζησαν ὑπὸ τὴν σιάν τῆς ἀφαιρίας. Ἀπ' ἐναντίας, αἱ καλλιτέχνιδες ἔδειξαν σημεῖα ζωῆς καὶ προόδου. Ἡ δεσπ. Ἑλένη Καραπαύλου μετὰ διετὴ διαμονὴν ἐν Ρώμῃ διωργάνωσεν ἐν τῷ «Παρνασσῷ» ἔκθεσιν ἔργων τῆς. Μαθήτρια ἄλλοτε τοῦ κ. Ἱπποκατσίμπη εἶχεν ἐκθίσῃ τὰ πρωτόλειά της εἰς τὴν γυναικείαν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων. Ἦδη εἶνε σχεδὸν ἀγνωρίστος. Αἱ σπουδαί της ἀποδεικνύουν μίαν καλλιτεχνικὴν ἐξέλιξιν λεπτὴν καὶ ἀπόδοσιν ἀρκετὰ τεχνικὴν. Τὰ ἔργα της εἶνε κυρίως τοπεῖα, κατὰ τὸ πλεῖστον Ἰταλικά, καὶ σπουδαί. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς προσωπογραφίας δὲν ὑστερεῖ.

Ἡ δ' ἡγία Καραπαύλου προτίθεται νὰ μεταβῇ καὶ πάλιν εἰς Ρώμην, συνεχίζουσα τὰς τῶσον εὐγενεῖς ὅσον καὶ ἐπιτυχεῖς προσπάθειάς της.

— Ἡ κ. Φλωρᾶ Καραβία, ἡ καλαιὶ γνώριμος εἰς τοὺς Ἀθηναίους καλλιτέχνης μᾶς ἐνεθυμήθη, ἐκθέσασα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων νέα, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἔργα της, ἐν οἷς καὶ πολεμικά σκίτσα, τὰ ὁποῖα ἐσχεδιάσεν κατὰ τὴν τελευταίαν εἰς Μ. Ἀσίαν περιοδεῖαν της. Ἡ κ. Φλωρᾶ ἔχει δώσει τόσα δείγματα τῆς ἐκλεκτῆς τέχνης της, εἰργασθῇ καὶ ἄλλοτε κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους εἰς τὰ πολεμικά πεδία, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται νὰ ἐξαρθῇ τοῦ χρωστικῆς της ἡ δεξιότης. Ὁ γέρως ποὺ διαβάσει, ἡ κυρία μὲ τὰ μαῖρα, ἡ βραδυνὴ ὥρα, ἡ βλάχα ποὺ γνέθῃ, ἡ θύρα τοῦ σχολείου μὲ τὸν ἑσπὸν τῶν μαθητριῶν, οἱ ψαράδες, εἶνε ἀπὸ τὰ καλλιτέρα. Ἐρχονται ἔπειτα ἡ Προῦσα, τὸ καφενεῖον τῶν Μουδανιῶν, ὁ καταυλισμὸς τοῦ Ἑμῖν Ἀγᾶ, οἱ Τοῦρκοι αἰχμάλωτοι ἐν Σμύρῃ, τὸ πότισμα τῶν ἀλόγων, ποὺ ἀναδεικνύουν τὸ ἔργον της καὶ τὸ καθιστοῦν ἐξαιρετικῆς σημασίας. Εἰκοσι πασιῶν γυναικείων κυρίως προσώπων τὸ συμπληροῦν καὶ τὸ ἐξωραΐζουν.

— Γερμανὸς ζωγράφος διαβατικὸς ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. J. Wentscher ἐξέθεσεν ἔργα του ὑδατογραφικά, πρὸ παντὸς δὲ Ἑλληνικά τοπεῖα. Εἶνε νεωτεριστῆς τὴν τεχνολογίαν καὶ δεικνύουν μίαν ἐπαινετὴν προσπάθειαν.

— Ἑλλήν ζωγράφος, ἐν Ρωσίᾳ διαμένων, ἄγνωστος ἐντελὲς ἐν Ἑλλάδι, ἦλθε, παρασυρθεὶς ἀπὸ τὴν θέλειαν τοῦ Μπολσεβικισμοῦ, ὁ κ. Ν. Χειμῶνας, μέλος τῆς Ἀκαδημίας Πετρούπολεως. Καλλιτέχνης δυνατός, εἰς τὸ σχέδιον καὶ εἰς τὸ χρῶμα.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ὁ Ρωμοῦνος καθηγητὴς τῶν Καλῶν Τεχνῶν κ. Στεφανέσκου ὁμίλησεν εἰς τὸν «Παρνασσόν» περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ Ἑμινέσκου, τοῦ μεγαλειότερου ποιητοῦ τῆς Ρουμανίας, καὶ ἐν ἄλλῃ διαλέξει περὶ τῆς ἀρχαίας τέχνης τῶν παλαιῶν μοναστηρίων τῆς Ἰουμανίας.

— Ὁ κ. Γ. Βώκος ἔκαμε διαλέξεις περὶ τοῦ θέματος ἐν τῇ τέχνῃ, τὴν μουσικὴν καὶ τὰς εἰκαστικὰς τέχνας, ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν καὶ περὶ τοῦ αἰῶνος τοῦ Περικλέους.

— Ἡ δ. Ἄννα Σταματελάτου εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων ἔκαμε σειράν διαλέξεων περὶ τῆς ἐξέλιξεως τοῦ Πολιτισμοῦ.

— Ἐν διαλέξει ἣν διωργάνωσεν ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος «Ἀγκύρας» ὁ κ. Ἀννίνος ἀφηγήθη τὴν ἱστορίαν μιᾶς ὀχλαγωγίας, μιᾶς τραπεζομαντείας καὶ ὁ κ. Πολέμης ἀπήγγειλε ποιήματα.

— Ἡ δ. Σοφία Ἀντωνιάδου ὁμίλησεν εἰς τὸν «Παρνασσόν» περὶ τοῦ Γάλλου συγγραφέως Βιλγὲ ντὲ Λιλ Ἀντάν, ἀναλύσασα τὸ ἔργον του.

— Ὁ γνωστός ἐν Βιέννῃ δημοσιολόγος κ. Κλ. Νικολαΐδης διελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν «Παρνασσόν» νέας πηγὰς περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Μέτερνιχ. Ὁ κ. Νικολαΐδης ἀνέπτυξε ὅτι ὁ διαβόητος Αὐστριακὸς διπλωμάτης κατὰ βάθος δὲν ἦτο μισέλλην, ἀλλ' ἀπηχθάνετο τὰς λαϊκὰς ἐξεγέρσεις διὰ τοῦτο δὲ δὲν ἠνύνησε τὴν Ἑλλ. ἐπανάστασιν.

— Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία διωργάνωσε σειράν διαλέξεων κατὰ Πέμπτην μετὰ προβολῶν φωτεινῶν εἰκόνων τῶν σπουδαιότερων ἀρχαιολογικῶν τόπων καὶ μνημείων, προωρισμένας διὰ τοὺς μὴ εἰδικούς, ἐν εἰδει περιηγήσεως. Κατ' αὐτὰς θὰ ἐρμηνευθῶσι τὰ κατὰ τὰς Κρητικὰς ἀρχαιότητας διὰ τοῦ κ. Ξανθοῦδιδου, τὰ κατὰ τὴν Ρόδον καὶ Κύπρον καὶ Κόρινθον διὰ τοῦ κ. Φιλαδελφέως, τὰ κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν διὰ τοῦ κ. Κυπαρίσσης, τὰ κατὰ τοὺς Δελφοὺς διὰ τοῦ κ. Κερμοπούλου, τὰ κατὰ τὴν Βοιωτίαν καὶ Εὐβοίαν διὰ τοῦ κ. Παπαδάκη, τὰ κατὰ τὸ Ἀμφιάρειον καὶ τὴν Ἐπίδαυρον διὰ τοῦ κ. Εὐαγγελίδου, τὰ κατὰ τὴν Ἀντικὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀρκαδίαν διὰ τοῦ κ. Ρωμαίου, τὰ κατὰ τὴν Θεσσαλίαν διὰ τοῦ κ. Ἀρβανιτοπούλου, τὰ κατὰ τὴν Πέργαμον καὶ Ἐφεσον διὰ τοῦ κ. Οἰκονόμου, τὰ κατὰ τὸν ἀρχαῖον Πειραιᾶ διὰ τοῦ κ. Δραγάτη, τὰ κατὰ τὸ Σούμιον καὶ τὴν Ἐλευσίνα καὶ τὸν Ὅσιον Λοσκᾶν καὶ τὴν Βυζαντινὴν Ἄρταν διὰ τοῦ κ. Ὁρλάνδου, τὰ κατὰ τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος διὰ τοῦ κ. Σωτηρίου καὶ